

ת"פ 29419/12/15 - מדינת ישראל נגד אוס עבדאל חי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 29419-12-15 מדינת ישראל נ' עבדאל חי

לפני כבוד השופט ירון גת
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יהונתן גנץ
נגד
הנאשמים אוס עבדאל חי
ע"י ב"כ עו"ד ג'לג'ולי

גזר דין

1. הנאשם הורשע, ביום 4.1.18, בהתאם להודאתו בהסדר דיוני, בכתב אישום מתוקן, בעבירה אחת של **החזקת סכין שלא כדין**, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); ובעבירה של **נהיגה תחת השפעת סם מסוכן**, לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 3.10.15, בשעה 02:13 או בסמוך לכך, ברחוב יוספטל 2 בבת ים, במחסום יזום, ביקשו שוטרים לבדוק רכב מסוג מאזדה, מספר רישוי 7692927, שבו נהג הנאשם. כאשר הנאשם פתח את חלון הרכב, הבחינו השוטרים בעשן ברכב והריחו ריח חזק, החשוד כריח של סם מסוכן. כן הבחינו השוטרים כי הנאשם דרך עם רגלו וניסה לכבות סיגריה, החשודה כמכילה סם מסוכן. בנסיבות אלו, השוטרים ערכו חיפוש ברכב ומצאו בו סכין. הנאשם נהג ברכב כשהוא נתון תחת השפעת סם מסוכן, כשבגופו מצוי תוצר חילוף חומרים של סם מסוכן מסוג קנאביס בריכוז 191 THCng/ml.

3. הנאשם נעדר עבר פלילי.

4. הנאשם הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן וחוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות. מתסקיר שירות המבחן מיום 9.5.18 עולה כי הנאשם, בן 25, רווק ועומד להינשא בקרוב, מתגורר יחד עם הוריו בטירה, סיים 12 שנות לימוד ועובד במשך מספר חודשים בחברה להתקנת דלתות. הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירות המיוחסות לו וביטא צער וחרטה בגין מעשיו. הנאשם מסר כי בעת ביצוע העבירות, לפני כ-3 שנים, עשה שימוש מזדמן בסמים מסוג קנאביס, על רקע התחברותו לחברה שולית. לדבריו, בעקבות ביצוע העבירות, ההליכים שננקטו נגדו והתמיכה של משפחתו, הוא הפסיק את השימוש בסמים בכוחות עצמו, ניתק את קשריו השוליים ופעל לשינוי אורח חייו. הנאשם מסר לשירות המבחן בדיקת שתן, שתוצאותיה

מעידות על ניקיון משימוש בסמים. שירות המבחן התרשם שהנאשם הוא בחור צעיר, אשר עדיין נמצא בתהליך גיבוש זהותו העצמית, ואשר כיום משקיע מאמצים בתפקוד תקין במישורי חייו השונים, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בתפקודו התעסוקתי, בהפסקת השימוש בסמים ובהיעדר מעורבות שולית נוספת. כן התרשם שירות המבחן כי הנאשם אינו בעל דפוסי חשיבה והתנהגות שוליים וכי אין נזקקות טיפולית מצדו. לצורך גיבוש המלצתו, שירות המבחן לקח בחשבון, כגורם סיכון, את מעשה העבירות. לצד זאת, הוא לקח בחשבון, כגורם המצמצם סיכון, את עברו הנקי של הנאשם, את ניקיונו משימוש בסמים בהתאם לבדיקת השתן שמסר, את תפקודו התעסוקתי ואת קיומה של מערכת תמיכה משפחתית. לאור זאת, שירות המבחן לא המליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן, והביע עמדתו כי העונש ההולם לנאשם הוא צו של"צ, כעונש חינוכי, בנוסף למאסר על תנאי מרתיע ומציב גבול. שירות המבחן גיבש עבור הנאשם תכנית של"צ בהיקף של 120 שעות במסגרת עמותה למען נזקקים בטירה, בעבודות כלליות לצרכי העמותה. הנאשם ביטא את נכונותו ואת מחויבותו לבצע של"צ.

מחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 7.10.18, עולה כי הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות, במקום ובתנאים המפורטים בחוות הדעת.

5. טענות הצדדים:

טענות המאשימה:

המאשימה טענה כי יש להחמיר בעונשו של הנאשם בהתאם למדיניות הענישה בעבירות של נהיגה תחת השפעת סם מסוכן ושל החזקת סכין, וזאת לנוכח התוצאות החמורות הפוטנציאליות של עבירות אלו.

המאשימה הפנתה לפסיקה בנוגע לחומרת העבירה של נהיגה תחת השפעת סם, ממנה עולה כי יש להשית על הנאשם עונש מרתיע, ולא להסתפק בעונש חינוכי של"צ, כפי שהמליץ שירות המבחן.

מתחם העונש ההולם שהוצג על ידי המאשימה לגבי העבירה של החזקת סכין שלא כדין הוא בין עבודות שירות ברף התחתון לבין מאסר בפועל בן 12 חודשים ברף העליון.

המאשימה עתרה להשית על הנאשם בגין שתי העבירות עונש של מאסר בפועל, שניתן כי ירוצה בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, קנס ופסילה של רישיון הנהיגה למשך שנתיים לפחות, לפי הוראת סעיף 39א לפקודה.

טענות ההגנה:

בא כוח הנאשם טען כי יש להקל בעונשו של הנאשם מכיוון שהנאשם הודה בכתב האישום המיוחס לו וקיבל אחריות מלאה על מעשיו. כמו-כן, לנאשם אין עבר פלילי וזו לו מעידה חד-פעמית, שלאחריה הנאשם היטיב את דרכיו. בדיקות השתן שביצע הנאשם מראות שהוא נקי מסמים. הוא אמר להתחתן ועובד כמתקין דלתות. תסקיר שירות המבחן שנערך לגבי הנאשם הוא חיובי, וכולל המלצה מפורטת לתכנית שיקום.

בדברו האחרון אמר הנאשם שהוא מצטער על העבירה שביצע ושהוא שילם על הטעות שעשה.

בא כוח הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם עונש של של"צ. כן ביקש להסתפק בפסילה על תנאי של רישיון הנהיגה של הנאשם.

6. דין והכרעה:

מתחם העונש ההולם:

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים, מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

בקשר לעבירה של החזקת סכין שלא כדין, הערך החברתי המוגן הוא הגנה על שלום הציבור וביטחונו. מידת הפגיעה בערך החברתי במקרה דנן אינה מן הגבוהות, הגם שאינה מבוטלת, נוכח פוטנציאל הסיכון.

מדובר במקרה חד-פעמי שבו נתפס הנאשם כשהוא מחזיק את הסכין ברכבו. למרות הסכנה הגלומה בהחזקת הסכין, לנוכח פוטנציאל השימוש בה, קיים הבדל בין החזקת סכין ברכב לבין נשיאת סכין על הגוף (ראו: ע"פ 7418-12-12 **אלפסי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.2.13)). כמו כן, יש לזכור כי לא נטען שהנאשם עשה שימוש עברייני כלשהו בסכין.

מדיניות הענישה בעבירות כגון דא היא תוצר של הצורך להילחם בנגע הסכינאות ולמנוע את התפשטות תופעת "תת-תרבות הסכין".

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים, החל משירות לתועלת הציבור, וכלה במספר חודשי מאסר בפועל הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 3446/10 **עבד אלחלים נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 6.4.11), התקבלה בקשת רשות ערעור של הנאשם, נעדר עבר פלילי, שהודה בעבירה של החזקת אגרופן שלא כדין, בנסיבות בהן נמצא אגרופן ברכבו. הוחלט שלא להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו של"צ, צו מבחן והתחייבות להימנע מעבירה.

ב. בע"פ 7418-12-12 **אלפסי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.2.13), נדחה ערעור של הנאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סכין שלא כדין, בנסיבות בהן נמצאה סכין ברכבו מתחת לכיסא הנהג, ונדון לחודשיים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, ול-3 חודשי מאסר על תנאי.

ג. בת"פ (ת"א) 15203-10-15 **מדינת ישראל נ' גבאי** (ניתן ביום 3.10.17), הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירה של החזקת סכין שלא כדין, בנסיבות בהן נמצאה סכין ברכבו, ונדון ל-3 חודשי מאסר על תנאי, קנס, של"צ וצו מבחן.

בקשר לעבירה של נהיגה תחת השפעת סם מסוכן, הערך החברתי המוגן הוא הגנה על שלומם וביטחונם של

המשתמשים בדרך. מידת הפגיעה בערך החברתי במקרה דנן היא משמעותית, שכן נהיגה תחת השפעת סם מסוכן היא מהעבירות החמורות בפקודת התעבורה (ראו: רע"פ 8719/14 **בן טולילה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.1.15)), שתוצאותיה עלולות להיות קשות עד כדי פגיעה בגוף ובחיי אדם. עם זאת, יש לזכור, כי למרבה המזל, פוטנציאל הפגיעה בגוף או בנפש לא התממש במקרה דנן.

מדיניות הענישה בעבירות כגון דא היא תוצר של הצורך להילחם בקטל בדרכים, הנגרם בשל התנהגות בלתי-זהירה בשימוש בדרך, תוך עבירה על חוקי התנועה בכלל, ותוך נהיגה תחת השפעת חומרים משני תודעה בפרט.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים, החל ממאסר על תנאי וכלה בשירות לתועלת הציבור, וזאת לצד פסילת רישיון הנהיגה, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 8719/14 **בן טולילה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.1.15), נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם, בעל עבר תעבורתי, שהורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של נהיגה תחת השפעת סם מסוכן, בנסיבות בהן נהג ברכב כשהוא שיכור ונתון להשפעת סמים, ונדון לפסילת רישיון נהיגה בפועל לתקופה של 28 חודשים, פסילת רישיון נהיגה על תנאי לתקופה של 6 חודשים, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס.

ב. בפ"ל (י-ם) 1678-04-13 **מדינת ישראל נ' לוי** (ניתן ביום 8.7.14), הנאשם, בעל עבר תעבורתי, הורשע על פי הודאתו בעבירה של נהיגה תחת השפעת סם מסוכן, בנסיבות בהן נהג ברכב כשהוא נתון תחת השפעת סם מסוג חשיש, ונדון לפסילת רישיון נהיגה בפועל לתקופה של 11 חודשים, פסילת רישיון נהיגה על תנאי לתקופה של 13 חודשים, של"צ, 5 חודשי מאסר על תנאי וצו מבחן.

ג. בפ"ל (י-ם) 9370-11-12 **מדינת ישראל נ' נאסה** (ניתן ביום 12.3.14), הנאשם, בעל עבר תעבורתי, הורשע על פי הודאתו בעבירה של נהיגה תחת השפעת סם מסוכן, בנסיבות בהן נהג ברכב כשהוא מעשן סם מסוג קנאביס, ונדון לפסילת רישיון נהיגה בפועל לתקופה של 6 חודשים, פסילת רישיון נהיגה על תנאי לתקופה של 18 חודשים ושל"צ.

בקביעת מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** לרבות את השילוב המחמיר בין עבירת החזקת הסכין לבין עבירת הנהיגה תחת השפעת הסמים, את העובדה שהנאשם החזיק את הסכין ברכב ולא עשה בה שימוש עברייני, את העובדה שהנאשם צרך סם מסוכן ונהג ברכב בזמן שהיה תחת השפעתו, את ריכוז תוצר חילוף החומרים של הסם שנמצא בגופו שאינו מבוטל, וכן את הנזק החמור שהיה עלול להיגרם כתוצאה ממעשי הנאשם, הגם שלא התממש.

לאור כלל האמור לעיל, ובמיוחד על רקע השילוב בין שתי העבירות שביצע הנאשם, שמחייב קביעת מתחם חמור יותר מהמתחם שהיה נקבע ביחס לאירוע בו בוצעה רק אחת מהעבירות, סבורני כי מתחם העונש ההולם לאירוע במקרה דנן הוא בין מאסר קצר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, וזאת לצד מאסר מותנה ופסילת רישיון נהיגה.

לאחר בחינת המצב המשפטי ובהתאם להוראות החוק, סבורני כי אין מנוס מפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם לתקופה של 24 חודשים, נוכח הוראת סעיף 39א לפקודה, הקובע עונש מינימום של פסילת רישיון במקרה של

נהיגה תחת השפעת סם מסוכן, שיחול אלא אם כן מצא בית המשפט כי מתקיימות נסיבות מיוחדות להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר. סבורני כי בעניינו של הנאשם לא מתקיימות נסיבות מיוחדות כאמור. בפסיקה נקבע כי נסיבות כגון אורח חיים נורמטיבי, היעדר עבר פלילי או תעבורתי והודאה בביצוע העבירה, אינן גוברות על שיקול ההרתעה הגלום בעונש הפסילה המינימאלי הקבוע בחוק ואינן מצדיקות סטייה מעונש זה, המשקף את כוונתו הברורה של המחוקק להעדיף את האינטרס הציבורי שבהגנה על המשתמשים בדרך מפני הסיכון שיוצרים נהגים שנוהגים ברכבם תחת השפעת סמים (ראו: פ"ל (ת"א) 4466-06-13 **מדינת ישראל נ' בן טולילה** (ניתן ביום 22.9.14), עפ"ת 11553-04-11 **מדינת ישראל נ' איציק** (ניתן ביום 5.6.11), וההפניות שם). הנאשם לא הצביע על נסיבות חריגות וייחודיות המצדיקות סטייה מהכלל האמור שנקבע על ידי המחוקק.

לא למותר להזכיר כי המלצת שירות המבחן כשמה כן היא - המלצה - ולכן בית המשפט, אשר שוקל שיקולים רחבים יותר משיקוליו של שירות המבחן, אינו מחויב לאמצה. במקרה דנן, סבורני כי שירות המבחן לא העניק משקל מספק למשמעות המחמירה של שילוב שתי העבירות שבוצע הנאשם בו זמנית - החזקת הסכין והנהיגה תחת השפעת סמים - ועל כן, המלצתו של שירות המבחן אינה תואמת את מתחם העונש ההולם.

במקרה דנן לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולה.

קביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם:

בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**.

בהינתן האמור, יש לקבוע את העונש המתאים לנאשם, בשים לב לפגיעה של ההרשעה והעונש בו, במיוחד נוכח גילו ומצבו האישי, להודייתו שיש בה משום נטילת אחריות וחסכון בזמן שיפוטי, להבעת הצער והחרטה מצד הנאשם, להיעדר עבר פלילי, לזמן שחלף מאז ביצוע העבירות ועד היום, במהלכו לא שב הנאשם לבצע עבירות ונראה כי עלה על דרך הישר, לשינוי שערך באורחות חיו כעולה מתסקיר שירות המבחן, לניקיון מסמים, לתפקודו התקין במישורי החיים השונים, לתמיכה המשפחתית לה הוא זוכה, להיעדר דפוסי חשיבה והתנהגות שוליים אצל הנאשם, ולנסיבותיו האישיות כפי שעלו בתסקיר שירות המבחן.

לפיכך, סבורני כי יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם.

לאור המקבץ האמור, ולאחר שנתתי דעתי לתיקון מס' 113 לחוק ולטיעוני הצדדים, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר למשך 20 ימים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות**, בהתאם לחוות דעת

הממונה מיום 7.10.18. עבודות השירות תבוצענה במקום ובתנאים המצוינים בחוות הדעת, ותחלנה ביום 16.12.18. הנאשם יתייצב במועד זה עד השעה 8:00 בפני הממונה, כאמור בחוות הדעת.

מובהר לנאשם כי עליו לבצע את עבודות השירות בהתאם להוראות הדין ולהנחיות הממונה, לרבות לעניין ניקיון משימוש בסמים ומתן דגימות שתן, וכי הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להוות עילה להפסקה מנהלית שלהם.

ב. 2 חודשי **מאסר על תנאי** למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירה בה הורשע, וזאת החל מהיום.

ג. **קנס** בסך 700 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 30 יום מהיום .

ד. **פסילת רישיון נהיגה בפועל** למשך 24 חודשים.

הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שברשותו עד לתאריך 30/11/18 במזכירות בית משפט.

ה. **פסילת רישיון נהיגה למשך 8 חודשים על תנאי**, שלא יעבור במשך שנתיים עבירה שמהותה נהיגה תחת השפעת סמים או אלכוהול, וזאת החל מהיום.

המזכירות וההגנה ישלחו העתק מפסק הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ו חשוון תשע"ט, 24 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.